

# РЕШЕНИЕ

№ 7825

гр. София, 19.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова  
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7583** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на „АНДРЮС ФЕШЪН“ ЕООД, чрез „АДВОКАТСТКО ДРУЖЕСТВО К., Г., П. енд Ко“ срещу решение от 27.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1690/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 114-ти състав. С атакуваното решение е потвърдено НП № 555187-F 583478/20.01.2020 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 30 891.72 лева за нарушение на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е постановено при съществени процесуални нарушения, като в разрез със законовите изисквания и трайно установена съдебна практика тежестта на доказване на относими към нарушението факти (а именно датата на получаване на кредитното известие от страна на дружеството-жалбоподател) е прехвърлена на санкционираното лице. Според жалбоподателя тежестта на доказване на този факт е на административнонаказващия орган. Самостоятелно от горното, касаторът твърди нарушение на материалния закон, позовавайки се на съдебна практика на АССГ и С.. Иска се отмяна на съдебното

решение и потвърденото с него наказателно постановление като се претендират разноски за двете инстанции.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява, като своевременно са представени писмена защита и списък на разноските.

Ответникът по касационната жалба - директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., в съдебно заседание се представлява от юрк. Г. с пълномощно по делото. Процесуалният представител пледира неоснователност на жалбата и моли решението на районния съд да бъде потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на въззивния съд е правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че в хода на извършена от инспектор по приходите проверка било установено, че от фирма „ГАЛЕРИЯ ВАРНА“ АД с ЕИК[ЕИК] било издадено кредитно известие (код 03) № [ЕГН]/30.06.2020 г. с получател „Андрюс фешън“ ЕООД. Кредитното известие било издадено към 20бр. фактури с период 03.2019-06.2020г. и доставчик „Галерия варна“ АД съгласно представен опис с обща данъчна основа (-)154458,60 лв. и ДДС(-) 30891.72 лв. с вписан предмет „корекция наем м.03/2019-07/2020“. По отношение на същите фактури, дружеството „Андрюс фешън“ ЕООД било упражнило правото си на данъчен кредит. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС регистрирано по този закон лице (каквото е „Андрюс фешън“ ЕООД) е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, включително издадени от лицата, на които е прекратена регистрацията по този закон. Кредитното известие дружеството „Андрюс фешън“ ЕООД изпратило към обслужващата го счетоводна къща след 14.08.2020 г., поради което и същото било отразено в дневника за покупки по ДДС за месец август 2020г., а не както е следвало да бъде отразено в регистъра на дневник за покупките и в СД по ЗДДС за данъчен период м.06.2020г. Горното довело до определяне на ДДС за данъчен период м.06.2020г. в по-малък размер (ДДС -30891,72лв), като установеното закъснение било от 2 месеца. „Андрюс фешън“ ЕООД депозирало писмени обяснения, с които заявило, че „Ежемесечно / до 5-то число на следващия месец/ към счетоводната къща, обслужваща дружеството, се изпращат оригинали на първични счетоводни документи за осчетоводяване и подготвяне на необходимите справки и декларации. Много често поради забавяне от страна на доставчици или други уточнения по сделките, касаещи покупки се получава забавяне в представяне на документи, т. е – документи с дата от определен месец се представят в следващи. В практиката много често се случва да не сме обърнали внимание, че имаме извършено плащане, а липсва първичен документ / когато плащането е по проформа, писмо, договори и т.н/. В тези случаи дори счетоводството ни уведомява за липсата им. Тъй като това са предимно покупки и сме знаели, че не губим правото на данъчен кредит при отразяването на фактурите за

целите на ДДС регистри в текущ месец, не сме считали забавянето за съществен пропуск.“

За горното на дружеството бил съставен АУАН № F583478/17.12.2020г., за нарушение на чл. 124, ал.5 ЗДДС - затова, че не е отразило в срок до 14.07.2020г. кредитно известие № [ЕГН]/30.06.2020г. издадено от „Галерия варна“ АД в регистър дневник за покупките и в СД по ЗДДС в данъчен период м.06.2020г. и това е довело до определяне на данъка в по-малък размер (ДДС - 30891,72 лв.)- като нарушението е извършено на 15.07.2020г. АУАН бил връчен на упълномощен представител на дружеството в деня на съставянето му, като при връчването му и в срока за това срещу акта не били направени възражения.

Въз основа на АУАН е съставено НП № 555187-F583478 от 20.01.2020г., издадено от Директор на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП – С., съгласно Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване, с което на осн. чл.182, ал.1 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС) на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 30891.72 лева за нарушение на чл.124, ал. 5 ЗДДС.

За да потвърди НП, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, а от приобщения по делото доказателствен материал следва безспорният извод, че е осъществен съставът на нарушение на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС. Съдът е развил и мотиви защо не са налице основанията за нарушение да се квалифицира като маловажно.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на въззивния съд, че с невключването в дневника за покупки за м. юни 2020г. на кредитно известие № [ЕГН]/30.06.2020 г. издадено за данъчен период м. юни 2020г., дружеството е осъществило от обективна страна състава на нарушение на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС. Съгласно посочената разпоредба, независимо от ал. 4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени.

Неотносимо за съставомерността на нарушенията по чл. 124, ал. 5 от ЗДДС е обстоятелството, че процесното кредитно известие е било отразено в дневника за покупки и при определяне на резултата със справка-декларация по ЗДДС за по –късен данъчен период - м. август 2020г., с което регистрираното лице е изпълнило задължението си по чл. 124, ал. 4 от ЗДДС. Задължението по чл. 124, ал. 5 от ЗДДС е предвидено независимо от това по ал. 4. Безспорно неотразяването на кредитното известие в дневника за покупките за данъчния период, през който е издадено /м. юни 2020г./, представлява отделно нарушение на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС, което е довело до определяне на данък върху добавената стойност в по-малък размер.

Относно възраженията на касатора за липса на данни кога е получено процесното кредитно известие и респективно кога за него е възникнала възможността същото да бъде отразено в счетоводните регистри, касационният състав изцяло се солидаризира с констатациите на контролирания съд. Въпреки възраженията в тази насока, от депозираните от дружеството обяснения имплицитно се извлича, че същото е разполагало с процесното кредитно известие в един по-ранен момент. Законът не се влияе от „личните практики“ на жалбоподателя за вътрешно администриране на счетоводна документация, още повече, че в случая не се касае за документ, който да предоставя право на „данъчен кредит“. Действително за такъв разпоредбата на чл.72

от ЗДДС предоставя на данъчно задълженото лице да прецени да упражни правото си на приспадане за данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите 12 данъчни периода. За кредитните известия обаче законът не допуска подобен толеранс. Сочената за нарушена материалноправна норма на чл.124, ал.5 ЗДДС е категорична, че независимо от ал.4, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. Т.е. несъмнено регистрираното лице има задължение да отрази самото кредитно известие тогава, когато го получи, но трябва да го отрази за този данъчен период, през който същото е издадено като дори същото да се е случило след 5-то число на следващия месец, същият е разполагал с достатъчно правни механизми уредени в чл.126 от ЗДДС.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, при спазване на установената в закона форма и административно-производствените правила, при правилно приложение на съответните наказателни материални разпоредби, поради което оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXII касационен състав,

#### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.06.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 1690/2021 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 114-ти състав.

ОСЪЖДА „АНДРЮС ФЕШЪН“ ЕООД, Булстат[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] , да заплати на ТД на НАП С. сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: